

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/14/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715211010
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3715211010.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti D., obe bytom u matky, v konaní zastúpené opatrovníkom ÚPSVaR S., deti rodičov Z., korešpondenčná adresa S., zastúpenej A. a P., zastúpeného A., na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16. novembra 2016, č.k. 11P/165/2015-132, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie určil svojim rozsudkom otcovi výživné na mal. N. po 100 Eur mesačne a na mal. E. po 80 Eur mesačne, na obidve deti za obdobie od 01.09.2015 do 31.05.2016. Zameškané výživné za uvedené obdobie na mal. N. vo výške 455 Eur povolil otcovi splácať popri bežnom výživnom v mesačných 30-eurových splátkach, zameškané výživné na mal. E. za uvedené obdobie vo výške 275 Eur súd povolil otcovi splácať popri bežnom výživnom v mesačných 20-eurových splátkach s tým, že prvé splátky sú zročné v mesiaci po právoplatnosti tohto rozhodnutia, pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že rozsudkom tamojšieho súdu č.k. 6P/66/2015-132 zo dňa 09.05.2016 bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené, obe maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky a otcovi bolo uložené platiť výživné na mal. N. po 100 Eur mesačne a na mal. E. po 80 Eur mesačne od právoplatnosti rozsudku a súčasne bol upravený styk otca s deťmi. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť čo do rozvodu manželstva, čo do zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti matky a v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi, v časti výživného otec podal odvolanie. Súd prvej inštancie konštatoval, že rodičia maloletých detí nežijú v spoločnej domácnosti od septembra 2015. Od januára do decembra 2015 bol priemerný čistý mesačný zárobok matky 589,83 Eur, priemerný čistý mesačný zárobok otca bol v novembri 2015 v sume 849,56 Eur, v decembri 2015 v sume 898,70 Eur a od januára 2016 má znížený príjem na 490 Eur mesačne z dôvodu preradenia na inú funkciu.

3. Súd prvej inštancie pri úprave výživného v danej veci vychádzal zo zárobkových možností oboch rodičov v rozhodnom období, t.j. od 01.09.2015 do 31.05.2016 (od 01.06.2016 otec platí výživné vo výške 180 Eur mesačne), z potrieb detí, pričom dospel k záveru, že je možné upraviť výživné totožne ako v rozsudku, ktorým bolo manželstvo rodičov rozvedené. Pokiaľ matka poukazovala na skutočnosť, že otec detí v čase, za ktorý súd výživné upravuje, dosahoval priemerný zárobok vyšší, súd prvej inštancie mal za to, že v súčasnej dobe by bolo nespravodlivé od otca žiadať výživné v takej výške, ako žiadala matka, t.j. vo výške 180 Eur na N. a 130 Eur na E., nakoľko otec nemá dostatok finančných prostriedkov,

aby výživné v takejto výške platil. Pri úprave výživného preto súd prvej inštancie vychádzal z reálnych možností otca, ktoré, vzhľadom k tomu, že za bývanie rodičom platí len 45 Eur mesačne, sú v súčasnej dobe také, že môže platiť výživné v určenej výške a to i s poukazom na tú skutočnosť, že vyživovacia povinnosť rodiča k deťom má prednosť pred inými výdavkami zo strany rodičov. Argumentácia otca, že spláca nejaké pôžičky, aj to nepravidelne, neobstojí.

4. Súd prvej inštancie vyrátal zameškané výživné za obdobie od 01.09.2015 do 31.05.2016, napriek právoplatnosti rozvodového rozsudku 09.06.2016, vzhľadom k tomu, že už za celý jún 2016 otec platil výživné tak, ako bolo určené, t.j. 180 Eur. Po zohľadnení zaplateného výživného za uvedené obdobie predstavuje zameškané výživné na mal. N. za uvedené obdobie 455 Eur a u mal. E. za uvedené obdobie 275 Eur. U obidvoch detí súd v zmysle § 232 ods. 4 CSP povolil otcovi takto zameškané výživné splácať v primeraných splátkach, a to u N. po 30 Eur až do vyrovnania a u E. po 20 Eur až do vyrovnania, zohľadňujúc súčasné majetkové pomery otca, kde súd dospel k záveru, že popri bežnom výživnom určené rozsudkom 6P/66/2015 takéto splátky na výživnom platiť môže.

5. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1 veta prvá, § 77 ods. 1 Zákona o rodine, o trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

6. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec maloletých detí a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že určí výživné pre maloleté deti vo výške 50 Eur, resp. 40 Eur mesačne. Uviedol, že matka maloletých detí odišla zo spoločnej domácnosti 31.08.2015 a až do rozvodu ich manželstva platil výživné vo výške určenej mu súdom v predbežnom opatrení. Do decembra 2015 poberal daňový bonus, o ktorý matka požiadala až v októbri 2016, z čoho vyvodil, že o deti je dobre materiálne postarané a matka detí nepotrebuje daňový bonus. Vzhľadom na svoju finančnú situáciu nie je schopný platiť výživné vo výške vyššej ako 50 Eur, resp. 40 Eur mesačne. Vytýkal súdu prvej inštancie, že nebral do úvahy majetkové pomery matky maloletých detí, ale iba jeho pomery. Dôvodil, že matka detí pri odchode zo spoločnej domácnosti previedla 6.097 Eur a 1.200 Eur, ktoré sumy, keby sa podelili počtom mesiacov, ktoré sú podkladom pre výpočet výživného, by predstavovala sumu 810 Eur mesačne, ktorá suma je luxusná pre zabezpečenie potrieb maloletých detí, pričom sa jednalo o ich spoločné úspory, ktorými disponuje výlučne matka detí a ktorá si takto vytvorila predpoklad pre zabezpečenie materiálnej starostlivosti o maloleté deti na mnoho rokov. Matka detí nemá žiadne náklady na bývanie, keďže s deťmi býva v byte, na ktorý nemá žiaden zmluvný vzťah, nakoľko zmluvný vzťah je medzi otcom matky a prenajímateľom. Naopak, on musí platiť nájom neobývaného bytu, ktorý s matkou detí vlastní a rovnako platí nájom u svojich rodičov, u ktorých dočasne býva a zároveň musí splácať pôžičky, ktoré čerpali počas manželstva - 125 Eur mesačne (polovička celej mesačnej splátky). Je si vedomý toho, že exekúcia z neplatenia nájmu pôjde v prvom rade na jeho plat, až následne na plat matky, a to i v prípade, že ide o dvoch spoluvlastníkov. Zdôraznil, že o uvedených skutočnostiach súd prvej inštancie vedel, matka nemá žiadne náklady na bývanie, má dostatočnú sumu peňazí na starostlivosť o maloleté deti na niekoľko rokov a jemu ostali len dlhy a pôžičky. Vyslovil názor, že matka má záujem kriminalizovať jeho osobu, ktorou skutočnosťou sa mu i vyhrážala. Domáhal sa preto, aby došlo k zníženiu jeho vyživovacej povinnosti na sumu 90 Eur mesačne, aby bol schopný platiť aspoň časť nájmu bytu, ktorý majú v podielovom spoluvlastníctve s matkou detí, aby si nemusel požičiavať od rodiny, aby mohol zaplatiť dlh X. a splátku pôžičky nadobudnutej počas manželstva, nakoľko mu hrozí exekúcia.

7. Matka vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že za obdobie, kedy súd určoval výživné, otec zarábala cca 800 Eur a bolo v jeho možnostiach a schopnostiach platiť ďaleko vyššie výživné. Tvrdenie otca, že zo spoločného účtu zobrala 6.097 Eur a 1.200 Eur popiera, žiadne finančné prostriedky v takomto objeme nemala naštrené, ani jej takéto peniaze nikdy nepatrili. V rozvodovom konaní predložila účet, ktorý mala založený ešte za slobodna, na ktorý chodil príjem jej otca, ktorý s týmto účtom i disponoval. Ďalej uviedla, že pokiaľ otec predložil dohodu o splácaní pôžičiek, nikdy si od jeho brata nič nepožičiavali, nemá o tom vedomosť a preto ani dohodu, ktorú otec detí podpísal, ona nepodpísala a existenciu dlhov voči jeho bratovi popiera. Otec devastuje ich spoločný byt a na jednej strane tvrdí, že platí nájom za tento byt a na druhej strane zistila, že mu bol poukázaný preplatok, ktorý vybral a nepoužil ho na byt ani na výživné pre deti, ale pre svoje potreby.

8. Kolízny opatrovník vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

9. Otec vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že nie je pravdou, že za obdobie, kedy súd určoval výživné, zarábala 800 Eur. Zdôraznil, že matka detí nemala záujem o rodičovský príspevok, nepožiadala o jeho prehlásenie a musel to urobiť on za ňu. Ďalej uviedol, že matka detí je zo zámožnej rodiny, počet jej tajných účtov a investičných nástrojov sa bude riešiť pri vyporiadaní BSM. Uviedol, že jeho ekonomická situácia je neudržateľná, ostali mu len dlhy a neúmerne vysoké výživné, úspory matka detí previedla na svojho otca. Vyjadroval sa k otázkam vyporiadania BSM, účtom, ktoré mala mať matka detí založené, k otázke devastácie ich bytu, preplatkom na účtoch X., atď. Dôvodil, že s platením výživného mu pomáha rodina, ináč by bol už trestne stíhaný. Ďalej uviedol, že za jeden a pol roka mu nebol umožnený s deťmi žiaden styk. Rovnako jeho rodičia nemôžu deti od 31.08.2015 vídať. Záverom uviedol, že by veľmi rád pomohol s akoukoľvek starostlivosťou o deti, dokonca po tom jeden a pol roka túži.

10. Krajský súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

11. V danej veci súd prvej inštancie rozhodol o určení výživného zo strany otca pre maloletého N. vo výške 100 Eur mesačne a pre maloletú E. vo výške 80 Eur mesačne za obdobie od 01.09.2015 do 31.05.2016 s tým, že určil pre každé dieťa i zameškané výživné zo strany otca za uvedené obdobie.

12. Otec detí tvrdí, že nie je v jeho možnostiach platiť výživné vo výške určenej súdom, nakoľko mu to neumožňuje jeho finančná situácia, preto žiada aby jeho vyživovacia povinnosť k maloletým deťom bola znížená na sumu 50 Eur resp. 40 Eur mesačne.

13. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zák. o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 4, 5 Zák. o rodine).

14. V danom prípade súd prvej inštancie rozhodoval o určení výživného pre maloleté deti aj za použitia ustanovenia § 75 ods. 1 Zák. o rodine. Podľa tohto ustanovenia súd pri určení výživného prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného (maloletých detí), ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného (otca).

15. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie sa dôsledne riadil uvedenými ustanoveniami Zákona o rodine a z nich vyplývajúcou zásadou, že výživným dieťaťa má byť zabezpečená životná úroveň, ktorá zodpovedá sociálnemu postaveniu jeho rodičov. Súd prvej inštancie vychádzal pri určení výživného z priemerného mesačného zárobku matky za obdobie roku 2015 vo výške 589,83 Eur a z príjmu otca, ktorý v mesiacoch november až december 2015 poberal príjem 849,56 Eur, resp. 898,70 Eur netto, až následne sa v mesiacoch január až máj 2016 jeho príjem pohyboval od sumy 480,24 Eur do sumy 498,88 Eur mesačne. Ani jeden z rodičov nemá inú vyživovaciu povinnosť.

16. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti v časovom rozsahu vymedzenom vo výroku jeho rozhodnutia vychádzal z pomerov na strane maloletých detí, ako i z pomerov na strane ich rodičov, zohľadnil potreby maloletých detí, ktoré sú adekvátne ich veku a vzal do úvahy i tvrdenia otca o znížení výšky jeho príjmu. Odvolací súd je toho názoru, že zárobkové a majetkové pomery otca v rozhodnom období mu umožňujú platenie výživného v rozsahu, ako bolo stanovené rozhodnutím súdu prvej inštancie. Zdôrazňuje tiež, že uvedené rozhodnutie korešponduje s rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 09. mája 2016, č.k. 6P/66/2015-132 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6CoP/50/2016-193 zo dňa 28. februára 2017, ktorým bolo rozhodnutie o výške výživného vo výške 100 Eur mesačne pre maloletého N. a 80

Eur mesačne pre maloletú E. na obdobie po právoplatnosti výroku o rozvode manželstva potvrdené. Neboli v konaní pred odvolacím súdom zistené žiadne právne významné skutočnosti, pre ktoré by mala byť vyživovacia povinnosť otca v rozhodnom období t.j. od 01.09.2015 do 31.05.2016 určená vo výške požadovanej otcom (50 Eur mesačne resp. 40 Eur mesačne). Tvrdenia otca o finančných pomeroch matky detí (údajne zo spoločných úspor mala matka odniesť sumy 6.097 Eur a 1.200 Eur) neboli v konaní preukázané, rovnako ako otcom tvrdené nadpriemerné majetkové pomery matky. Pokiaľ otec poukazoval na svoje záväzky zo zmluvných vzťahov, odvolací súd zdôrazňuje, že pre účely rozhodnutia súdu o výške výživného pre maloleté deti, nie je možné prihliadať na výdavky rodiča, ktorých nevyhnutnosť vynaloženia nie je v konaní preukázaná, nakoľko výživné pre maloleté deti má vždy prednosť pred inými výdavkami rodičov.

17. Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, vrátane nedoplatku na zročnom výživnom za uvedené obdobie na maloletého N. vo výške 455 Eur a na maloletú E. vo výške 275 Eur, ktorého výška nebola odvolaním otca spochybnená, výpočet bol urobený súdom prvej inštancie správne, keď iné platby na výživné ako tvrdila matka detí súdu preukázané zo strany otca neboli.

18. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.